

DATO: 23.05.2014

Sagsnr.2013-3404

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [...].

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med en sag om inddrivelse af en parkeringsafgift, idet [indklagede] har tilsidesat sin undersøgelsespligt og har opkrævet rykkergebyr i strid med rentelovens § 9 b.

Herudover har [klager] klaget over, at [indklagede] har foranlediget, at der i forbindelse med sagen blev sendt et brev fra [advokatfirma A], som ikke var forsynet med underskrift eller oplysning om navnet på den advokat, der var ansvarlig for sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 29. oktober 2013.

Sagsfremstilling:

[Klager] blev den 18. marts 2013 pålagt en parkeringsafgift på 650 kr. Den 22. marts 2013 foretog [klager] kontant indbetaling af beløbet i en filial af [bank].

Af bilaget i forbindelse med indbetalingen fremgik ingen oplysninger om

identifikation af [klager] eller det krav, der blev indfriet, og der skete derfor ikke hos [parkeringselskab] udligning af kravet mod [klager].

Ved brev af 4. april 2013 til [klager] skrev [parkeringselskabet] herefter bl.a. følgende vedrørende afgiften:

"Vi ønsker med dette brev blot at sikre os, at du er bekendt med denne afgift, idet vi endnu ikke har registreret din betaling."

Det fremgik desuden af brevet, at beløbet – hvis det ikke var betalt inden for de seneste 3 dage – skulle indbetales senest den 14. marts 2013, og at der ellers ville blive pålagt [klager] et rykkergebyr på 100 kr.

[Klager] returnerede brevet den 10. april 2013, idet han bl.a. skrev følgende:

"JEG KAN OPLYSE; AT AFGIFTSNUMMER [...] er indbetalt kontant til selskabets bankkonto hos [bank]. Betaling er foretaget den 22. marts 2013, klokken 11:50."

På denne baggrund skal jeg benægte eksistens af selskabets fordring. Eventuel tvist ønskes afgjort ved Byretten."

[Parkeringselskabet] bad ved brev af 11. april 2013 om at få tilsendt kopi af kvitteringen for overførslen, hvilket [klager] ikke svarede på.

Ved brev af 18. april 2013, som [klager] oplyser, at han modtog den 23. april 2013, opkrævede [parkeringselskabet] herefter parkeringsafgiften på 650 kr. tillagt rykkergebyr på 100 kr., i alt 750 kr. Betalingsfristen var den 28. april 2013.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Såfremt du undlader at betale vort tilgodehavende, skal vi gøre opmærksom på, at du vil modtage en ny rykkerskrivelse og at du dermed vil blive pålagt endnu et rykkergebyr. Såfremt sagen sidenhen måtte blive overdraget til inkasso, vil dette desuden medføre yderligere omkostninger for dig jf. bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 og inkassolovens § 10. "

Ved brev af 2. maj 2013, som [klager] oplyser, at han modtog den 14. maj 2013, rykkede [parkeringselskabet] på ny for betaling af parkeringsafgiften, og der blev opkrævet endnu et rykkergebyr på 100 kr., således at der nu blev opkrævet i alt 850 kr. Betalingsfristen var den 12. maj 2013.

Brevet indeholdt desuden samme passus om rykkergebyr og inkasso som brevet af 18. april 2013.

Ved brev af 16. maj 2013, som [klager] oplyser, at han modtog den 21. maj 2013, rykkede [parkeringselskabet] igen for betaling, idet der blev opkrævet endnu et rykkergebyr, således at kravet nu var på i alt 950 kr.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Såfremt du undlader at betale vort tilgodehavende, skal vi gøre opmærksom på, at sagen vil blive overdraget til inkasso, hvilket vil medføre yderligere omkostninger for dig, jf. bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 og inkassolovens § 10."

I brev af 17. maj 2013 til [parkeringselskabet], der angiveligt krydsede brevet af 16. maj 2013 fra [parkeringselskabet], skrev [klager] bl.a. følgende:

"Jeg skal endnu engang meddele selskabet, at jeg ikke kan godkende eksistens af selskabets påståede fordring. Måtte selskabet fastholde kravet, ønsker jeg en retslig afgørelse."

Ifølge fortolkning af Rentelov § 9 B stk. 1 kan der ikke pålægges rykkergebyr, når debitor har bestridt påstået fordring fra kreditor. I stedet kan kreditor vælge at udtage stævning mod debitor.

På denne baggrund opfatter jeg fremsendte rykkerskrivelser fra selskabet som udtryk for dels betleri og dels for selskabets almindelige virke med plattenslageri. Under henvisning til selskabets betleri skal jeg oplyse selskabet, at jeg ikke ønsker at donere økonomiske midler til selskabet.

Jeg skal endnu engang afvise eksistens af påstået fordring fra selskabet og henvise til byretten for retslig afgørelse.”

[Parkeringselskabet] fastholdt ved brev af 3. juli 2013 kravet, idet man henviste til, at afgiften var korrekt pålagt, og [parkeringselskabet] bad om, at beløbet blev indbetalt senest 10 dage fra afsendelsen af brevet. Af brevet, der var vedlagt fotos af [klagers] bil i forbindelse med parkeringen samt et girokort på 650 kr., fremgik desuden bl.a. følgende:

”For god ordens skyld skal vi oplyse Dem om konsekvenserne ved ikke at indbetale afgiften senest 10 dage fra afsendelsen af dette brev:

Sagen vil i så fald blive sendt til retslig inkasso hos [advokatfirma A], der – hvis De fortsat ikke betaler det fulde krav – vil udtage stævning mod Dem, hvilket vil kunne medføre betydelige omkostninger for Dem.”

Ved brev af 5. juli 2013 fastholdt [klager], at afgiften var betalt, og [klager] henviste i den forbindelse til meddelelsen af 10. april 2013 om, at beløbet var betalt til [parkeringselskabets] bankkonto.

[Parkeringsselskabet] fastholdt herefter i brev af 15. juli 2013 til [klager] på ny kravet, idet [parkeringsselskabet] bl.a. skrev følgende:

"Deres fornyede indsigelse frembringer ikke nye oplysninger som ændrer vores fastholdelse af kravet om betaling af afgiften. Vi må, såfremt De fastholder Deres opfattelse konstatere, at vi ikke kan opnå enighed om sagen, hvorfor en domstolsafgørelse kan blive nødvendig. En typisk domstolsafgørelse vil normalt påføre et betydeligt beløb i sagsomkostninger til den part, der taber sagen.

Vi har derfor ikke yderligere at tilføje til sagen, hvorfor De bedes indbetale det fulde krav senest 10 dage fra afsendelsen af dette brev. Skulle dette mod forventning ikke ske, vil vi bede [advokatfirma A] udtage stævning. "

Brevet af 15. juli 2013 var vedlagt et nyt girokort på 650 kr. Sagen blev herefter overdraget til [advokatfirma A].

I brev af 20. september 2013, som [klager] oplyser, at han modtog den 24. september 2013, opkrævede [advokatfirma A] herefter parkeringsafgiften på 650 kr., rykkergebyr på 300 kr. samt renter på 19,87 kr., i alt 969,87 kr. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

"Da De endnu ikke har betalt Deres gæld på kr. 969,87 til [parkeringsselskabet] på denne sag, overvejer vores klient nu at sende sagen i retten, med henblik på at få dom i sagen.

I forbindelse med et retslig forløb, vil der blive pålagt yderligere ca. kr. 1.100 – 1.300 i omkostninger på Deres inkassosag (retsgebyrer og salærer).

Disse omkostninger kan De undgå, såfremt De betaler det skyldige beløb eller indgår en betalingsaftale ved at udfylde, underskrive og returnere det vedlagte frivillige forlig inden 10 dage fra dato.

[...]

Har De spørgsmål til sagen, er De velkommen til at kontakte kontoret mandag til fredag fra kl. 9-15 på telefon [...]"

Brevet fra [advokatfirma A] bar ikke en personlig underskrift, idet der alene var angivet følgende: *"Med venlig hilsen [advokatfirma A]"*.

I brev af 25. september 2013 til [advokatfirma A's] direktør, [advokat A], afviste [klager], at han havde gæld til [parkeringsselskabet], idet han henviste til indbetalingen den 22. marts 2013.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Ved enhver henvendelse fra undertegnede til Deres klient har jeg meddelt [parkeringsselskabet], at

- 1. jeg ikke kan anerkende selskabets påståede krav,*
- 2. jeg ønsker eventuel tvist forelagt*

Jeg vedlægger til orientering oversigt over korrespondance med [parkeringsselskabet].

Jeg bemærker, at advokatfirmaets skrivelse med opgørelse af krav indeholder tillæg DKK 300 for gebyrer. Jeg bemærker, at anførte tillæg er i strid med Rentelov § 9 B. Der kan ikke pålægges hverken gebyrer eller inkassohonorar, når debitor fra sagens start og ved enhver henvendelse har afvist påstået fordring og opfordret til retslig afgørelse.

På denne baggrund skal jeg meddele advokatfirmaet, at eventuelle fremtidige

henvendelser fra advokatfirmaet med krav om gebyrer / inkassogebyrer mod undertegnede vil blive indbragt for Advokatnævnet. ”

[Advokatfirma A's] aktiviteter blev pr. 1. oktober 2013 overtaget af [advokatfirma B], der således overtog sagen.

[Advokatfirma B] skrev i brev af 14. oktober 2013 bl.a. følgende til [klager]:

”Vi har nu sammen med vores klient [parkeringsselskab] gennemgået Deres sag.

Vi skal hermed oplyse Dem om, at vores klient ikke kan identificere Deres fremsendte oplysninger, og De bedes i den forbindelse fremsende en kvittering for Deres indbetaling af kr. 650 inden 10 dage fra afsendelsen af denne mail, ellers vil sagen fortsætte mod Dem, hvilket kan medføre yderligere omkostninger.”

Brevet fra [advokatfirma B] bar ikke en personlig underskrift, idet der alene var angivet følgende: *”Med venlig hilsen [advokatfirmaet B]”*.

[Klager] skrev i et brev af 17. oktober 2013 bl.a. følgende til [advokatfirma B]:

”Jeg har i går den 16. oktober 2013 modtaget vedlagte tryksag, dateret 14 ds. Tryksag indeholder anmodning om fremsendelse af kvittering.

Under hensyn til primitiv fremtræden af omhandlede tryksag giver dette mig anledning til at drage mistanke til ægtheden af beskrevne henvendelse.

Tryksag indeholder:

1. Ingen oplysning om identitet på ansvarlig advokat for

2. Ingen
3. CVR register indeholder ingen oplysning om ansvarlig advokat for interessentskab.

Forinden jeg foretager realitetsbehandling af vedlagte henvendelse, skal jeg anmode interessentskabet om at fremsende:

1. *Oplysning om identitet på ansvarlig advokat med fuldmagt til at tegne interessentskabet.*
2. *Dokumentation for, at interessentskab har fuldmagt til at repræsentere [parkeringselskabet] i omhandlede*
3. *Signere anmodning fra advokat med stillings fuldmagt fra interessentskab til erstatning for vedlagte henvendelse fra ”*

[Indklagede] har i brev af 29. november 2013 til Advokatnævnet oplyst, at han var ansvarlig for behandlingen af sagen hos [advokatfirma A]. [Advokat B] har i brev af 25. marts 2014 til Advokatnævnet oplyst, at han var ansvarlig for behandling af sagen hos [advokatfirma B].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have opfyldt sin undersøgelsespligt, idet han opkrævede parkeringsgebyret og rykkergebyrer, selvom [klager] over for [parkeringselskabet] havde afvist kravet.

[Klager] har desuden påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at opkræve rykkergebyrer i strid med rentelovens § 9 b. [Klager] har i den forbindelse anført, at Forbrugerombudsmanden har udtalt, at en fordring kun må pålægges rykkergebyr, hvis rykkerskrivelser er sendt med rimelig grund, hvilket efter Forbrugerombudsmandens opfattelse ikke er tilfældet, hvis skyldner allerede har betalt eller tydeligt har oplyst, at han kun vil betale, hvis han dømmes til at betale.

Herudover har [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at foranledige, at der i forbindelse med sagen blev sendt et brev fra [advokatfirma A], som ikke var forsynet med underskrift eller oplysning om navnet på den ansvarlige

advokat.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse.

[Indklagede] har bl.a. anført, at kravet ikke var taget til inkasso, og at undersøgelsespligten derfor var mindre vidtgående. [Indklagede] har i den forbindelse også påpeget, at [klager] – trods opfordringer – havde undladt at dokumentere indbetalingen, hvorfor det var rimeligt at antage, at fordringen bestod, og derfor også rimeligt at rykke for betaling.

[Indklagede] har desuden anført, at brevet af 20. september 2013 opfylder inkassolovens regler om identifikation af inkassator, og at det ikke efter de advokatetiske regler er krav om, at advokater skal anføre den ansvarlige advokats navn og underskrift på et brev.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet bemærker, at det forhold, at der er indsigelser mod et krav, ikke i sig selv findes at udelukke, at en kreditor kan sende rykkerskrivelse og i den forbindelse opkræve rykkergebyr efter rentelovens § 9 b, stk. 1, jf. Vestre Landsrets dom trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2008.1083 V.

Det afgørende for, om der kan opkræves rykkegebyr, er efter rentelovens § 9 b, stk. 1, om rykkerskrivelserne er fremsendt "med rimelig grund". I denne sag findes [parkeringsselskabets] rykkerskrivelser at være fremsendt med rimelig grund, idet [klager], uanset at han den 10. april 2013 over for [parkeringsselskabet] gjorde opmærksom på, at han havde betalt afgiften – undlod efterfølgende at efterkomme [parkeringsselskabets] anmodning af 11. april 2013 om at dokumentere betalingen, ligesom [klager] heller ikke i forbindelse med den efterfølgende korrespondance med [parkeringsselskabet] sendte dokumentation for betalingen.

Advokatnævnet finder under hensyn til disse omstændigheder, at [parkeringsselskabet] havde grund til at betvivle, at betalingen faktisk var sket, hvorfor rykkerskrivelserne var rimeligt begrundet, og opkrævning af rykkergebyrerne formelt var berettiget.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved som advokat for [parkeringsselskabet] i brevet af 20. september 2013 at gøre kravet om parkeringsafgiften gældende og ved i den forbindelse at opkræve rykkergebyrer på i alt 300 kr.

Advokatnævnet finder desuden, at [indklagede] ikke ved udformningen af brevet af 20. september 2013, hvoraf der ikke fremgik navnet på den ansvarlige advokat eller en personlig underskrift, har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at der var tale om et standardmæssigt brev, og at det fremgik klart af brevet, hvordan og hvornår man kunne kontakte en sagsbehandler hos [advokatfirma A], hvis man ønskede at drøfte sagen.

Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz